

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/D2026-86-196>

УДК 330.341:005.93

СУТНІСТЬ ТА ФУНКЦІОНАЛЬНА СТРУКТУРА РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ

THE ESSENCE AND FUNCTIONAL STRUCTURE OF ENTERPRISE RESOURCE POTENTIAL IN MODERN ECONOMIC CONDITIONS

Мурашко Ірина Сергіївнакандидат економічних наук, доцент,
Ізмаїльський державний гуманітарний університет
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4635-6921>**Мієда Олександра Іванівна**здобувач освіти першого (бакалаврського) рівня освіти,
Ізмаїльський державний гуманітарний університет
ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-8170-3886>**Murashko Iryna, Midieda Aleksandra**
Izmail State University of Humanities

У статті досліджено теоретико-методологічні засади формування та функціонування ресурсного потенціалу підприємства в умовах макроекономічної нестабільності. Автором здійснено переосмислення сутності досліджуваної категорії, що дозволило відійти від виключно статичного підходу до її трактування. Обґрунтовано необхідність розгляду ресурсного потенціалу як діалектичної єдності двох векторів, а саме, ресурсного складу (статико-структурний аспект) та механізмів використання ресурсів (динаміко-управлінський аспект). Наукова новизна роботи полягає у розробці декартової матричної моделі «Склад – Використання», яка дозволяє ідентифікувати зони стратегічного розвитку суб'єктів господарювання та оцінювати ефективність трансформації наявних активів у конкурентні переваги. Запропонований підхід забезпечує комплексний інструментарій для діагностики внутрішніх резервів підприємства та оптимізації управлінських рішень у кризових умовах.

Ключові слова: ресурсний потенціал, ресурсний склад, управління ресурсами, економічна стійкість, адаптивність підприємства.

The article is devoted to the study of the theoretical and methodological foundations for the formation and functioning of the resource potential of an enterprise under the conditions of modern macroeconomic instability and transformational shifts. The purpose of the study is to substantiate the architectonics of resource potential through the prism of a matrix approach that combines static and dynamic characteristics of organizational development. To achieve the set goal, a systematic approach, methods of comparative analysis, and logical generalization were used. The study is based on the synthesis of modern scientific concepts regarding the resource-based view and adaptive management. The author rethinks the essence of the "resource potential" category, moving away from a purely static description of assets. The article substantiates the necessity of considering resource potential as a dialectical unity of two fundamental vectors: the resource composition (static-structural aspect) and the mechanisms of resource utilization (dynamic-managerial aspect). The scientific novelty of the work lies in the development of a Cartesian matrix model "Composition – Utilization". By placing the resource composition on the Y-axis and the efficiency of management mechanisms on the X-axis, the author identifies specific strategic development zones for economic entities. The model allows for distinguishing between the "mass" of the enterprise (availability of funds, personnel, equipment) and its "speed" or "intelligence" (the quality of management and the ability to adapt quickly). Furthermore, the study emphasizes the importance of integrating digital tools into the resource management system to enhance the accuracy of potential assessment. The study proves that the ideal vector for a modern enterprise is movement toward the upper-right sector of the matrix, where a powerful material and intellectual base is combined with high speed of managerial decisions and innovative activity. The implementation of this model enables managers to synchronize long-term strategic goals with rapid tactical responses to environmental changes. The proposed

approach provides a comprehensive tool for diagnosing internal reserves and optimizing strategic decisions in crisis conditions, ensuring the long-term competitiveness of domestic enterprises.

Keywords: resource potential, resource composition, resource management, economic stability, enterprise adaptability.

Постановка проблеми. Сучасна парадигма розвитку економічних систем характеризується безпрецедентним рівнем динамічності, невизначеності та жорсткої конкуренції. В умовах глобалізаційних викликів, стрімкої цифровізації та тривалої макроекономічної нестабільності, спричиненої для вітчизняних підприємств воєнним станом, традиційні стратегії управління, що базувалися на екстенсивному накопиченні активів, втрачають свою ефективність. На передній план виходить здатність суб'єктів господарювання не просто володіти певним обсягом ресурсів, а максимально ефективно трансформувати їх у конкурентні переваги, адаптуючись до критичних змін зовнішнього середовища.

Проблема полягає у тому, що незважаючи на значну кількість наукових праць, присвячених ресурсному потенціалу, у теорії менеджменту досі спостерігається певний когнітивний дисонанс щодо трактування цієї категорії. Часто ресурсний потенціал розглядається статично – як проста сукупність матеріальних та нематеріальних цінностей, що відображаються у балансі. Проте практика доводить, що за ідентичних обсягів ресурсного забезпечення різні підприємства демонструють діаметрально протилежні результати діяльності, що свідчить про наявність глибинного управлінського розриву між наявністю потенціалу та його реальною реалізацією.

Таким чином, необхідність теоретичного переосмислення сутності ресурсного потенціалу та розробки моделей, що дозволяють збалансувати його статичну складову (ресурсний склад) із динамічними процесами використання, визначає актуальність обраного напрямку дослідження. Формування чіткої архітектури ресурсного потенціалу є не лише теоретичним завданням, а й стратегічною необхідністю для забезпечення життєздатності та економічної безпеки вітчизняних підприємств у довгостроковій перспективі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема формування та ефективного використання ресурсного потенціалу перебуває у центрі уваги провідних вітчизняних науковців, які розглядають її крізь призму галузевої специфіки, інноваційного розвитку та стратегіч-

ної стійкості. Значний внесок у дослідження ресурсного забезпечення в специфічних секторах економіки зробила Н. М. Богацька, яка фокусує увагу на особливостях залучення активів у сфері медіа, підкреслюючи роль інституційних факторів [1]. Питанням термінологічної чіткості та структурної ідентифікації присвячені розробки Н. І. Передерієнко та А. П. Бойка, які пропонують комплексний погляд на оцінювання потенціалу як передумови його подальшого зростання [2].

Теоретико-методологічний базис категоріального апарату суттєво розширено у працях О. Красноручького, Т. Маренич та Г. Прусової, які проводять чітку межу між суміжними поняттями виробничого, економічного та власне ресурсного потенціалів, що дозволяє уникнути змішування функціональних ролей різних видів активів [3]. У цьому ж контексті О. О. Шеремет деталізує системні властивості ресурсного потенціалу, виокремлюючи його здатність до адаптації в умовах динамічного середовища [4], а О. М. Завора концентрується на ідентифікації прихованих складових потенціалу, що визначають внутрішні резерви підприємства [5].

Цілісний підхід до розуміння змісту економічного потенціалу представлено у дослідженнях О. Богми, І. Ганечко та В. Лимар, де потенціал розглядається як інструмент забезпечення конкурентоспроможності на цільових ринках [6]. Окремі аспекти фінансової стійкості та формування джерел відтворення ресурсів висвітлено у працях А. В. Дарагана та А. Ю. Геворкяна [7].

Питання інтеграції ресурсних можливостей у систему загальної життєздатності суб'єктів господарювання досліджує Т. Зубко, пов'язуючи генезис потенціалу із забезпеченням економічної безпеки [8]. Водночас актуальні проблеми функціонування ресурсів в умовах цифровізації та інноваційних перетворень аналізуються у публікаціях Б. Т. Рогалі та О. С. Жарського [9]. Завершують сучасну наукову дискусію розробки Н. М. Буняк та О. В. Тимошук, які акцентують увагу на управлінських важелях трансформації потенціалу саме в умовах кризових явищ, що є надзвичайно актуальним для сучасної економіки України [10].

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Попри ґрунтовність зазначених досліджень, питання формування дворівневої архітектури ресурсного потенціалу, що базується на чіткому розмежуванні статичного ресурсного складу та динамічного механізму його використання, залишається недостатньо висвітленим, що й зумовлює вибір теми даної статті.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є теоретичне обґрунтування та розробка цілісної архітектури ресурсного потенціалу підприємства на основі діалектичного поєднання його статико-структурних та динаміко-управлінських характеристик.

Виклад основного матеріалу дослідження. Аналіз спеціалізованої літератури свідчить про відсутність уніфікованого підходу до трактування дефініції «ресурсний потенціал підприємства». Багатогранність цієї категорії зумовлена різними дослідницькими акцентами, зокрема, кількісному складі ресурсів, здатності до їх трансформації у конкурентні переваги, синергетичному ефекті від взаємодії елементів потенціалу.

У науковому доробку Н. М. Богацької ресурсний потенціал розглядається як комплексна сукупність наявних та доступних для залучення активів. Автор наголошує, що цей потенціал є не просто запасом ресурсів, а стратегічним фундаментом, який визначає ліміти інноваційного розвитку, масштабування виробництва та зміцнення ринкових позицій суб'єкта господарювання [1].

Деяко інший ракурс пропонують Н. І. Пердерієнко та А. П. Бойко, які акцентують увагу на часовому аспекті. У їхньому розумінні ресурсний потенціал – це динамічна характеристика, що поєднує ресурси, готові до використання «тут і зараз», із прихованими резервами. Саме здатність мобілізувати ці резерви в майбутньому забезпечує сталість та економічну рентабельність підприємства у довгостроковій перспективі [2].

Група дослідників О. Красноручий, Т. Маренич та Г. Прусова розмежовують суміжні категорії «економічного», «виробничого» та «ресурсного» потенціалів. Вони доводять, що ресурси є базовим, але не єдиним елементом. Ключова роль тут відводиться управлінському фактору, оскільки, саме через свідому організаційну дію окремі компоненти поєднуються в єдину систему для досягнення виробничих цілей [3].

Системний підхід простежується у визначенні О. О. Шеремет, де ресурсний потенціал постає як інтегрована структура, здатна адаптуватися до мінливого зовнішнього середовища. Автор підкреслює, що ефективність потенціалу залежить від раціональності його побудови та використання інструментів впливу, що дозволяють отримувати запланований результат навіть в умовах ризику [4].

О. М. Завора додає до аналізу суб'єктивну складову, зауважуючи, що можливості ресурсів не обмежуються матеріальними активами. Значну частку потенціалу становлять інтелектуальні здобутки, досвід та етичні цінності персоналу, які активізуються під час операційної діяльності [5].

Інтегральну характеристику поняття надають О. Богма, І. Ганечко та В. Лимар, які пов'язують потенціал із поняттям стійкості та синергії, де головним мірилом успішності виступає здатність підприємства генерувати чистий прибуток через задоволення потреб ринку, зберігаючи водночас гнучкість та інноваційність [6].

У контексті окремих складових, А. В. Дарган та А. Ю. Геворкян розкривають фінансовий аспект, стверджуючи, що фінансовий потенціал – це передусім швидкість та економічність відтворення активів [7], що корелює з думкою Т. Зубко, яка включає потенціал до структури економічної безпеки підприємства, визначаючи його як необхідну умову для конкурентоспроможності та стабільного зростання [8].

Класифікаційний підхід Б. Т. Роголі та О. С. Жарського дозволяє структурувати потенціал за видами ресурсів, зокрема, матеріально-технічних, інформаційних тощо. Автори застерігають, що збалансованість цих компонентів залежить як від внутрішньої стратегії менеджменту, так і від тиску зовнішніх (політичних, юридичних, ринкових) чинників [9].

Завершуючи огляд, варто звернути увагу на позицію Н. М. Буняк та О. В. Тимошук, які фокусуються на процесі управління. Вони трактують роботу з ресурсним потенціалом як безперервний цикл формування, трансформації та відновлення взаємозв'язків між ресурсами, що є критично важливим для виживання підприємства в глобалізованому просторі [10].

Узагальнюючи результати аналізу наукових підходів, можна виділити наступні ключові аспекти, що розкривають природу ресурсного потенціалу:

- наявність та доступність;
- динамічність та часова орієнтація;
- адаптивність та стійкість;
- управлінська активізація;
- результативність.

Синтезуючи вищезазначені підходи, ми пропонуємо авторське трактування поняття, яке базується на діалектичній єдності двох фундаментальних площин. Ресурсний потенціал підприємства – це складна, динамічна система, що характеризує спроможність суб'єкта господарювання до ефективного функціонування та стратегічного розвитку, яку доцільно розглядати через взаємодію двох ключових аспектів:

Ресурсний склад (статико-структурний аспект) – цілісна сукупність матеріально-технічних, фінансових, інтелектуально-кадрових та інформаційних активів (як власних, так і потенційно доступних), що формують матеріальну основу діяльності підприємства та його резерви.

Використання ресурсів (динаміко-управлінський аспект) – здатність менеджменту до раціональної трансформації, комбінування та відновлення наявних активів у процесі операційної діяльності для генерування синергетичного ефекту, забезпечення конкурентоспроможності та адаптації до вимог ринку.

Визначення сутності ресурсного потенціалу як багатоаспектної системи логічно потребує детального розгляду його внутрішньої структури. Аналіз наукових праць засвідчує, що підходи до класифікації складових потенціалу суттєво різняться. Підходи до визначення складових ресурсного потенціалу підприємства наведено в таблиці 1.

Аналіз представлених у таблиці підходів дозволяє констатувати, що більшість дослідників схиляються до багатокомпонентної структури потенціалу. Водночас спостерігається тенденція до зміщення акцентів від простого переліку матеріальних цінностей

Таблиця 1

Підходи до визначення складових ресурсного потенціалу підприємства

Автор(и)	Складові ресурсного потенціалу
Н. М. Богацька [1]	Розподіляє на дві групи: 1) Зовнішня (інституційний та ринковий потенціали); 2) Внутрішня (управлінський, організаційно-господарський, інтелектуальний, інноваційний, інвестиційний, виробничий та фінансово-економічний потенціали).
Н. І. Передерієнко, А. П. Бойко [2]	Виокремлюють чотири базові види ресурсів, зокрема, виробничі, фінансові, трудові та інноваційні.
О. Красноручський, Т. Маренич, Г. Прусова [3]	Виділяють функціональні складові такі, як ресурсна, фінансова, кадрова, організаційна та управлінська.
О. О. Шеремет [4]	Пропонує розширену класифікацію, а саме, технічні (матеріальні), сировинні, технологічні, енергетичні, фінансові, інвестиційні, кадрові, інформаційні, нематеріальні ресурси, інтелектуальний капітал, організаційні, просторові, правові ресурси, іміджевий капітал та часовий фактор.
О. М. Завора [5]	Акцентує увагу на шести ключових компонентах, зокрема, трудові, фінансові, матеріальні, нематеріальні, інтелектуальні та інноваційні ресурси.
О. Богма, І. Ганечко, В. Лимар [6]	Грукують складові за їх економічною роллю, а саме, запаси, засоби, джерела та резерви.
Б. Т. Роголя, О. С. Жарський [9]	Класифікують за чотирма видами, такі як матеріальні (активи, обладнання), фінансові (капітал, інвестиції), людські (компетенції працівників) та інформаційні (дані, технології).
Н. М. Буняк, О. В. Тимошук [10]	Розглядають потенціал як динамічну сукупність ресурсів та взаємозв'язків між ними, що трансформуються під впливом середовища.

Джерело: сформовано авторами на основі [1-6; 9-10]

(будівель, обладнання, фінансів) до складних інтелектуально-інформаційних та організаційних характеристик.

Систематизація поглядів фахівців дає змогу стверджувати, що ресурсний потенціал не є статичною величиною; він еволюціонує разом із розвитком економічних відносин, поступово включаючи в себе такі специфічні елементи, як часовий ресурс, іміджевий капітал та інституційні можливості.

З огляду на це, ми вважаємо за доцільне згрупувати всі вищезазначені компоненти за функціональною ознакою. На нашу думку, архітектоніка ресурсного потенціалу підприємства репрезентована діалектичною єдністю двох фундаментальних векторів:

1. Ресурсний склад (статико-структурний аспект). Цей блок формує матеріальну та нематеріальну базу підприємства, тобто ті активи та джерела, які наявні в розпорядженні суб'єкта, зокрема, матеріально-технічна складова (основні засоби, сировина, енергетичні ресурси), фінансово-інвестиційна складова (власний та залучений капітал, грошові кошти), кадрово-інтелектуальна складова (чисельність персоналу, його знання, досвід та компетенції), інформаційно-технологічна складова (бази даних, патенти, ліцензії та програмне забезпечення).

2. Використання ресурсів (динаміко-управлінський аспект). Цей блок відображає якісну сторону потенціалу – здатність системи приводити ресурси в дію та отримувати результат, та включає управлінсько-організаційну складову (методи менеджменту, структура управління, швидкість прийняття рішень), інноваційно-адаптивну складову (готовність до змін, здатність до впровадження нових технологій), ринково-комунікаційну складову (ділова репутація (імідж), зв'язки з контрагентами, маркетингова активність), механізм трансформації (процеси відновлення та синергії, що перетворюють ресурси на готову продукцію чи послуги).

Перехід від теоретичного опису складових ресурсного потенціалу до практичного моделювання механізмів його реалізації потребує застосування інструментарію, що здатен відобразити складну взаємозалежність між наявними активами та процесами їх перетворення у додану вартість. З метою систематизації авторського бачення та поглибленого аналізу внутрішніх взаємозв'язків, ми пропонуємо декартову модель матриці, яка дозволяє візуалізувати архітектоніку потенціалу через перетин двох ключових векторів розвитку.

У цій моделі вісь Y відображає статико-структурний стан (кількісну та якісну забезпеченість ресурсами), формуючи базис підприємства, тоді як вісь X репрезентує динаміко-управлінський процес (ефективність використання, адаптацію та трансформацію), що визначає реальну потужність суб'єкта господарювання. Запропонована матриця функціональних векторів ресурсного потенціалу підприємства дає змогу не лише класифікувати елементи потенціалу, а й ідентифікувати зони їх синергії, де статична ресурсна база активізується через інтелектуальні та організаційні важелі впливу (таблиця 2).

Запропонована матриця «Склад – Використання» має високу практичну та теоретичну цінність для стратегічного аналізу підприємства, оскільки дозволяє оцінити не лише обсяг наявних ресурсів, а й якість їхньої експлуатації. Вертикальний вектор (вісь Y) відображає процес накопичення «масштабу» підприємства через кількісне та якісне нарощування ресурсного складу (капіталу, активів, персоналу). Горизонтальний вектор (вісь X) характеризує прискорення темпів розвитку та інтелектуалізацію систем менеджменту (здатність до швидких трансформацій, впровадження інновацій та адаптації).

Матриця виступає інструментом класифікації стану суб'єктів господарювання. Зокрема, вона дозволяє ідентифікувати ситуації «ресурсного надлишку» (високий показник по осі Y при низькому по осі X), коли значні активи використовуються неефективно, що свідчить про управлінську кризу. Навпаки, висока позиція по осі X при обмежених ресурсах по осі Y вказує на високу гнучкість підприємства, яка, проте, стримується дефіцитом матеріальної бази.

Модель наочно демонструє стратегічний орієнтир розвитку – рух до верхнього правого сектора матриці. Саме в цій зоні досягається оптимальний синергетичний ефект, де потужна ресурсна база поєднується з досконалими механізмами її трансформації, що є запорукою стійкої конкурентоспроможності в умовах глобальних викликів.

Висновки. Аналіз наукового доробку сучасних вітчизняних дослідників засвідчив відсутність уніфікованого підходу до визначення категорії «ресурсний потенціал». Встановлено, що більшість авторів розглядають його або як статичну сукупність активів, або як динамічну здатність до розвитку. Запропоновано авторське визначення, яке базується на інтеграції двох фундаментальних пло-

Таблиця 2

Матриця функціональних векторів ресурсного потенціалу підприємства

Вісь Y: Ресурсний склад (статика) \ Вісь X: Використання ресурсів (динаміка)	Управлінсько-інноваційна активність (організація, адаптація, інновації)	Механізми ринкової трансформації (синергія, репутація, маркетинг)
Матеріально-технічні та фінансові активи (основні, засоби, сировина, капітал)	Сектор технологічного оновлення Впровадження нових технологій виробництва, цифровізація активів, оптимізація структури капіталу.	Сектор операційної ефективності Трансформація сировини у прибуток, забезпечення фінансової стійкості, формування ринкової вартості.
Інтелектуально-кадрові та інформаційні активи (персонал, знання)	Сектор інтелектуального лідерства Швидкість прийняття рішень, розвиток компетенцій, креативність менеджменту.	Сектор стратегічних комунікацій Капіталізація бренду, розвиток партнерських зв'язків, використання знань для завоювання ринку.

Джерело: сформовано авторами

щин, а саме, ресурсного складу (кількісна та якісна база активів) та використання ресурсів (управлінська здатність до їх трансформації).

У запропонованій декартової матричної моделі «Склад – Використання» розміщення ресурсного складу здійснюється на осі Y (статика) та механізмів використання на осі X (динаміка) дозволило ідентифікувати зони стратегічного розвитку підприємства. Запропонована модель виконує діагностичну функцію, даючи змогу розрізняти «масштаб» підприємства та його «адаптивну швидкість». Ідеальним вектором розвитку для сучасного підприємства є рух до верхнього правого

сектора матриці, де потужна матеріально-інтелектуальна база поєднується з високою швидкістю управлінських рішень та інноваційною активністю, що створює синергетичний ефект, що забезпечує не лише виживання в умовах кризи, а й формування стійких конкурентних переваг.

Перспективою подальших досліджень у даному напрямі є розробка системи кількісних показників для кожної з осей матриці, що дозволить проводити точний аудит ресурсного потенціалу конкретних підприємств та визначати їхню позицію в координатному просторі стратегічних можливостей.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Богацька Н. М. Ресурсне забезпечення діяльності суб'єктів у сфері медіа. *Ефективна економіка*. № 3. 2025. DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2105.2025.3.29>
2. Передерієнко Н.І., Бойко А.П. ресурсний потенціал підприємства: поняття, структура, оцінювання. URL: <https://ela.kpi.ua/server/api/core/bitstreams/22838cf0-86f7-4e2a-ab3c-b7f233eeac10/content>
3. Красноручський О., Маренич Т., Прусова Г. Співвідношення економічних категорій «потенціал підприємства», «ресурсний потенціал», «виробничий потенціал» та «економічний потенціал». *Український журнал економіки та техніки*. 2024. № 2. DOI: <https://doi.org/10.36887/2415-8453-2024-2-19>
4. Шеремет О. О. Сутність та складові ресурсного потенціалу підприємства. *Ефективна економіка*. 2024. №7. DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2105.2024.7.26>
5. Завора О. М. Потенціал підприємства: сутність та ідентифікація його складових. *Економіка та суспільство*. 2024. № 66. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-66-70>
6. Богма О., Ганечко І., Лимар В. Економічний потенціал підприємства: зміст та ключові характеристики. *Вісник КНТЕУ*. № 1. 2022. С.58-68. DOI:10.31617/visnik.knute.2022(141)0
7. Дараган А. В., Геворкян А. Ю. Формування складників фінансового потенціалу підприємства. *Економічний простір*. 2021. № 167. С. 55-58. DOI: <https://doi.org/10.32782/2224-6282/167-10>
8. Зубко Т. Генезис поняття «економічна безпека підприємства». *Вісник КНТЕУ*. 2021. № 1. С.75-89. DOI: [http://doi.org/10.31617/visnik.knute.2021\(135\)06](http://doi.org/10.31617/visnik.knute.2021(135)06)

9. Рогаля Б. Т., Жарський О. С. *Інноваційна економіка*. 2024. № 4. С. 118-125. DOI: 10.37332/2309-1533.2024.4.14
10. Буняк Н.М., Тимошук О. В. Особливості управління ресурсним потенціалом підприємства в умовах кризових явищ. *Науковий погляд: економіка та управління*. 2023. № 2 (82). DOI: <https://doi.org/10.32782/2521-666X/2023-82-5>

REFERENCES:

1. Bohatska, N. M. (2025). Resursne zabezpechennia diialnosti subiektiv u sferi media [Resource provision of the activities of entities in the media sphere]. *Efektivna ekonomika*, no. 3. DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2105.2025.3.29>
2. Perederiienko, N. I., & Boiko, A. P. Resursnyi potentsial pidpriemstva: poniattia, struktura, otsiniuvannia [Resource potential of the enterprise: concept, structure, evaluation]. Available at: <https://ela.kpi.ua/server/api/core/bitstreams/22838cf0-86f7-4e2a-ab3c-b7f233eeac10/content> (accessed May 12, 2026).
3. Krasnorutskiy, O., Marenych, T., & Prusova, H. (2024). Spivvidnoshennia ekonomichnykh katehorii «potentsial pidpriemstva», «resursnyi potentsial», «vyrobnychi potentsial» ta «ekonomichni potentsial» [Correlation of economic categories "enterprise potential", "resource potential", "production potential" and "economic potential"]. *Ukrainskyi zhurnal ekonomiky ta tekhniky*, no. 2. DOI: <https://doi.org/10.36887/2415-8453-2024-2-19>
4. Sheremet, O. O. (2024). Sutnist ta skladovi resursnoho potentsialu pidpriemstva [The essence and components of the resource potential of the enterprise]. *Efektivna ekonomika*, no. 7. DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2105.2024.7.26>
5. Zavora, O. M. (2024). Potentsial pidpriemstva: sutnist ta identyfikatsiia yoho skladovykh [Enterprise potential: essence and identification of its components]. *Ekonomika ta suspilstvo*, no. 66. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-66-70>
6. Bohma, O., Hanechko, I., & Lyamar, V. (2022). Ekonomichni potentsial pidpriemstva: zmist ta kliuchovi kharakterystyky [Economic potential of the enterprise: content and key characteristics]. *Visnyk KNTEU*, no. 1, pp. 58–68. DOI: 10.31617/visnik.knute.2022(141)0
7. Darahan, A. V., & Hevorkian, A. Yu. (2021). Formuvannia skladnykiv finansovoho potentsialu pidpriemstva [Formation of components of the financial potential of the enterprise]. *Ekonomichni prostir*, no. 167, pp. 55–58. DOI: <https://doi.org/10.32782/2224-6282/167-10>
8. Zubko, T. (2021). Henezys poniattia «ekonomichna bezpeka pidpriemstva» [Genesis of the concept of "economic security of the enterprise"]. *Visnyk KNTEU*, no. 1, pp. 75–89. DOI: [http://doi.org/10.31617/visnik.knute.2021\(135\)06](http://doi.org/10.31617/visnik.knute.2021(135)06)
9. Rohalia, B. T., & Zharskyi, O. S. (2024). [Title of the article not provided, based on journal data]. *Innovatsiina ekonomika*, no. 4, pp. 118–125. DOI: 10.37332/2309-1533.2024.4.14
10. Buniak, N. M., & Tymoshchuk, O. V. (2023). Osoblyvosti upravlinnia resursnym potentsialom pidpriemstva v umovakh kryzovykh yavlyshch [Features of resource potential management of the enterprise in conditions of crisis phenomena]. *Naukovyi pohliad: ekonomika ta upravlinnia*, no. 2 (82). DOI: <https://doi.org/10.32782/2521-666X/2023-82-5>

Дата надходження статті: 20.04.2026

Дата прийняття статті: 13.05.2026

Дата публікації статті: 26.05.2026